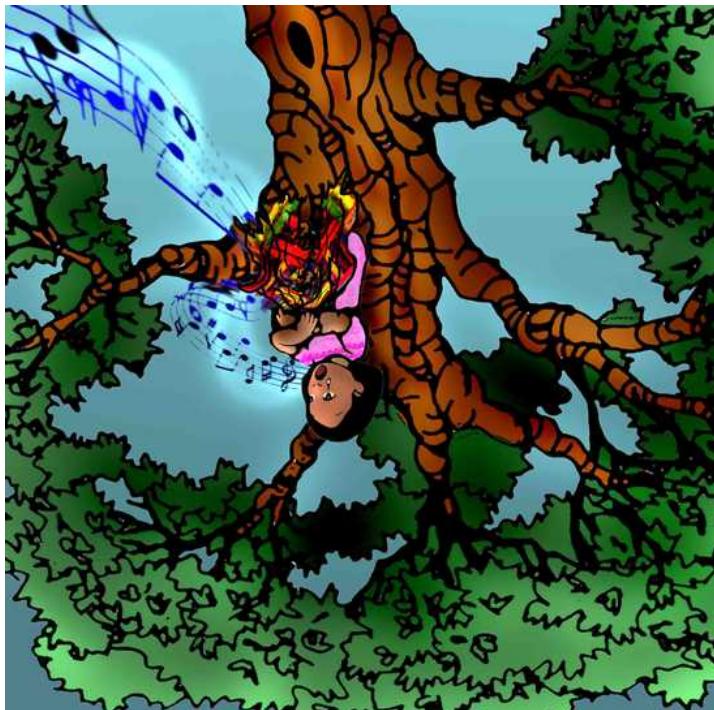

III nivå 5
Ⓐ arabisk / bokmål
Ⓑ Maaozia Haj Mabrouk
Ⓒ Benjamin Mitchell
Ⓓ Rukia Nantale

Simbegwire

ℳ ℳ

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midlert av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

Overrett av: Maaozia Haj Mabrouk (ar), Espen Illustret av: Benjamin Mitchell
Skrevet av: Rukia Nantale

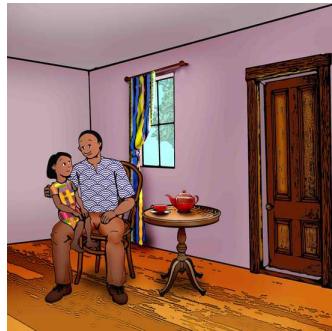
ℳ ℳ / Simbegwire

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

توفيت أم سمبقواير، فحزنت البنت حزناً شديداً. فعل أبوها كل ما في وسعه للعناية بها، فبدأ رويداً رويداً يسترجعان معاً شعورهما بالفرح رغم غياب الأم. كانوا يجلسان كل صباح ويتناقشان فيما سيفعلانه خلال اليوم. وفي المساء، كانوا يحضران العشاء معاً ويغسلان الأطباق ثم يقوم أب سمبقواير بمساعدتها في القيام بفروضها المنزلية.

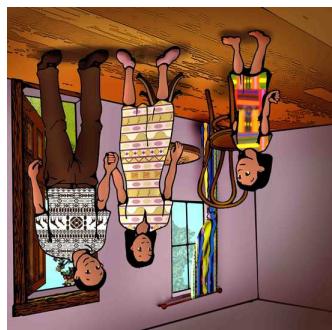
...

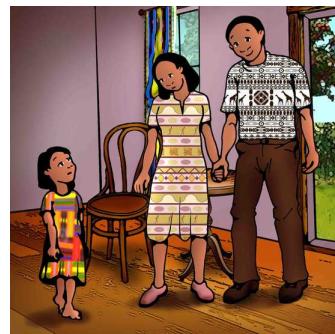
Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg.
Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om
datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten
Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om
dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag
sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp
Simbegwires far henne med leksene.

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig.
 „Hvor er du, jente mia?“ ropte han. Simbegwire løp til
 dame i hånden. „Jeg vil at du skal møte en spesiell
 kvinne, jente mia. Dette er Anita“, sa han og smilte.

...

„...“
 „Simbegwire!“: Lønningsjøn har blitt gjengitt i denne fortellingen.
 Simbegwire hadde ikke hatt noen slik opplevelse før.
 Han var ikke redd, men han følte seg litt nervøs.
 Han var ikke redd, men han følte seg litt nervøs.

قالت أنيتا: "أهلا سمبقواير. لقد حدثني أبوك عنك كثيراً، غير أنها لم تبتسم ولم تمسك بيدي سمبقواير. وكان أبي سمبقواير فرحاً متحمساً، يتحدث عن حياتهم الثلاثة معاً وكيف أنها ستكون رائعة وسعيدة. ثم أضاف: "صغيرتي، أرجو أن تقبلني أنيتا كأم لك".

...

"Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg", sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. "Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din", sa han.

ومن الغد، دعت أنيتا سمبقواير وعمتها وأبناء عمتها إلى وجبة غذاء بمنزلها. كانت مأدبةً رائعةً، إذ أن أنيتا أعدت كل الأطباق التي تحبها سمبقواير. أكل الجميع حد التخمة وإنغمس الأطفال في اللعب بينما انصرف الكبار يتجادلون أطراف الحديث. شعرت سمبقواير بالفرح وبالشجاعة وقررت أن تعود قريباً جداً للعيش مع أبيها وزوجها أبيها في منزل العائلة

...

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusinene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

Livet til Simbegwile forandret seg. Hun hadde ikke lengre tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for slitent til å gjøre leksene om kvelden. Hun gikk rett til senget etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gift henne. Det virket ikke som Simbegwiles far merket at datteren hans var ulykkelig.

•

var uLykkeilig.

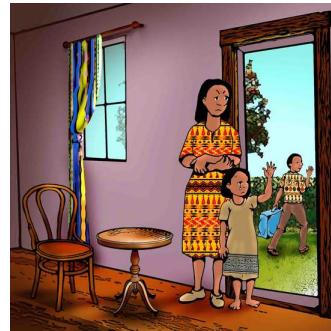
mørgeneen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre leksene om kvelden. Hun gikk rett til senget etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt tøppemoren hennes hadde gjitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans

94

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwile. „Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil“, gråt hun. „Vil du la meg prøve igjen?“ Simbegwile så på faren sin og den bekyrrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armen rundt henne.

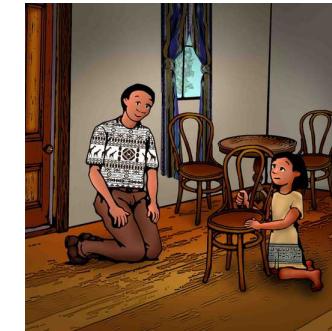
1

وبعد بضعة أشهر أعلم الأب زوجته وابنته أنه سيبتعد لبعض الوقت. قال لهما: "سأسافر للقيام ببعض الأعمال. لكنني على ثقة من أنكم ستدعوني ببعضكم." تغير وجه سمبقواير لكن أباها لم يلحظ ذلك. أتيتا أيضا لم تكن سعيدة بهذا الخبر لكنها لم تنبس بكلمة.

...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. "Jeg må reise på grunn av jobben min", sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre." Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

كانت سمبقواير تلعب مع أبناء عمتها عندما رأت أباها مقبلاً من بعيد. أصابها ذعر شديد من أن يكون غاضباً منها فأسرعت بالاختباء داخل المنزل. لكن أباها أسرع إليها قائلاً: "عزيزتي سمبقواير، لقد وجدت أمّا رائعة لك ... تحبّك وتفهمك، أحبك صغيرتي وأنا فخور بك". اتفق الجميع على أن تظل سمبقواير مع عمتها طالما أرادت ذلك.

...

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: "Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg." De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

Ting ble bare verre for Simbegwiré. Hvis hun ikke gjorde under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwiré bare fikk noe fra rester. Hver natt gikk Simbegwiré til hun falt i sovn mens hun klemte rundt ting fra moren sin.

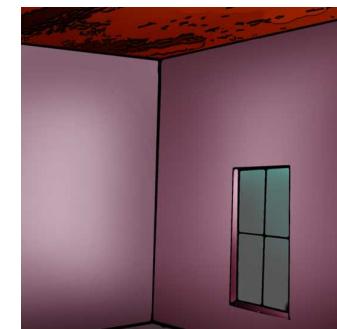
3

ତ୍ରୈ ହରତ୍ତି ଦୟାକୁଳା ॥ ଶ୍ରୀ ॥ ଗୁର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସନ୍ମାନ ଗୁର୍ତ୍ତି ।
ହରତ୍ତି ଜୀବନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ॥ ଶ୍ରୀ ॥ ଗୁର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସନ୍ମାନ ଗୁର୍ତ୍ତି ।
ଜୀବନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ॥ ଶ୍ରୀ ॥ ଗୁର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସନ୍ମାନ ଗୁର୍ତ୍ତି ।

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. „Hva har skjedd, Anita?“ spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. „Jeg ville at hun skulle respektre meg“, sa hun. „Men kansje jeg var for streng.“ Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bøkkene. Han fortalte til landsbyen til sørstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

•

وفي إحدى الأيام استيقظت سمبقواير متأخرة فصرخت أنيتا بوجهها: "أنت ...
أيتها البنت الكسولة" ودفعتها بقوة خارج السرير فعلق الغطاء الثمين بمسمار
وتمزق إلى نصفين.

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. "Din latsabb!" ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

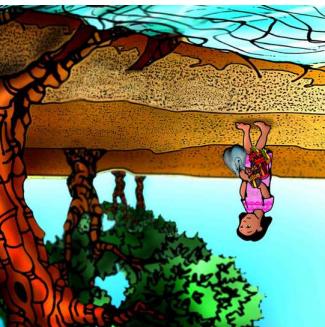

أخذت العمة الصغيرة معها إلى منزلها وقدمت لها طعاما ساخنا ووضعتها في سرير لتنام وغطاء أمها معها. ليلاً بكت سمبقواير قبل أن تنام لكنها كانت دموع فرح وسعادة، إذ أنها أدركت بأن عمتها سوف تعتني بها.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

Simbegwiré var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bittene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

Det ene kvinnen har sa opp i treet. Da inntar sa jenten og dittene
av det fargerike teppet, ropte hun: „Simbegwire, min
brors datter!“ De andre kvinnene stoppet å vasker og
hjälp Simbegwile med å klätre ned fra træet. Tant
hennes ga den lille jentan klem og prøvede å trøste
henne.

||ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ॥ ୧୨ ॥ ପାଠ ।

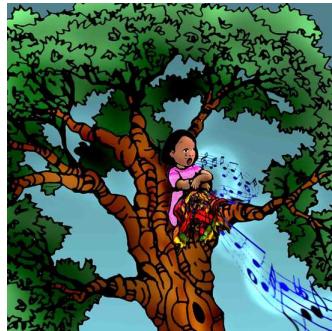
||ତୁ ମେହି ଯେତେ ଯେତେ ତୁ ତୁ ॥ ୧୩ ॥ ପାଠ ।

||ତୁ ମେହି ଯେତେ ଯେତେ ତୁ ତୁ ॥ ୧୪ ॥ ପାଠ ।

||ତୁ ମେହି ଯେତେ ଯେତେ ତୁ ତୁ ॥ ୧୫ ॥ ପାଠ ।

||ତୁ ମେହି ଯେତେ ଯେତେ ତୁ ତୁ ॥ ୧୬ ॥ ପାଠ ।

عندما أقبل المساء، تسلقت الفتاة شجرةً باسقةً على ضفة نهر وجعلت لنفسها سريراً بين أغصانها وبدأت تغنى وهي تستعد للنوم: "ما، ما، ماما، ماما، لقد تركتني ... تركتني ولن تعودي أبداً. أبي لم يعد يحبني. ماما متى ستعودين؟"
...

Da kvelden kom, klætret hun opp i et høyt tre ved en bekke og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: "Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg."

ومن الغد غنت سمبقاير نفس الأغنية من جديد عندما كان بعض النسوة يغسلن الثياب بماء النهر. ولما سمعن الأغنية الحزينة تَصْلُهُنَّ من أعلى الشجرة، ظنن أنها لا تعود أن تكون وشوشة الريح في أوراق الشجرة وواصلن عملهن متوجهات ما سمعن. لكن إحداهن استمعت إلى الأغنية بانتباه شديد.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine ibekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøyde på sangen.

